

SMĚRNICE KOMISE 2006/33/ES

ze dne 20. března 2006,

kterou se mění směrnice 95/45/ES, pokud jde o žluť SY FCF (E 110) a oxid titaničitý (E 171)

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 89/107/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 3 písm. a) uvedené směrnice,

po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 95/45/ES ze dne 26. července 1995, kterou se stanoví specifická kritéria pro čistotu týkající se barviv pro použití v potravinách⁽²⁾, stanoví kritéria pro čistotu barviv uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/36/ES ze dne 30. června 1994 o barvivech pro potraviny⁽³⁾.
- (2) Žluť SY FCF (E 110) je povolena podle směrnice 94/36/ES jako barvivo pro použití v určitých potravinách. Podle vědeckých důkazů se za určitých okolností může při výrobě žluti SY FCF vytvářet jako nečistota Sudan I (1-(fenylazo)-2-naftalenol). Sudan I je nepovolené barvivo a nežádoucí látka v potravinách. Její přítomnost ve žluti SY FCF by proto měla být omezena na množství nižší než mez detekce, tj. 0,5 mg/kg. Kritéria pro čistotu žluti SY FCF (E 110) by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (3) Specifikace a analytické techniky pro přídatné látky uvedené v Codex Alimentarius vypracovaném Společným výborem odborníků FAO a WHO pro potravinářské

přídatné látky (JECFA) by měly být zohledněny. JECFA zahájila provádění systematického programu, který nahrazuje zkoušku těžkých kovů (jako např. olovo) ve všech stávajících specifikacích pro potravinářské přídatné látky odpovídajícími hodnotami pro jednotlivé dotyčné kovy. Tyto hodnoty pro žluť SY FCF (E 110) by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

- (4) Oxid titaničitý (E 171) je povolen podle směrnice 94/36/ES jako barvivo pro použití v určitých potravinách. Oxid titaničitý lze vyrábět v krystalických modifikacích jako anatas nebo rutil. Destičková forma rutilového oxidu titaničitého se od anatasové formy liší strukturou a optickými vlastnostmi (perleťovostí). Z technologických důvodů se rutilový oxid titaničitý v destičkové formě používá jako barvivo v potravinách a v potahových vrstvách tablet u doplňků stravy. Dne 7. prosince 2004 uvedl Evropský úřad pro bezpečnost potravin, že používání rutilového oxidu titaničitého v destičkové či amorfní podobě nepředstavuje žádné bezpečnostní riziko. Kritéria pro čistotu oxidu titaničitého (E 171) by proto měla být změněna, aby se vztahovala jak na anatasovou, tak na rutilovou formu látky.
- (5) Směrnice 95/45/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha směrnice 95/45/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 10. dubna 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnicí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 226, 22.9.1995, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/47/ES (Úř. věst. L 113, 20.4.2004, s. 24).

⁽³⁾ Úř. věst. L 237, 10.9.1994, s. 13. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. března 2006.

Za Komisi
Markos KYPRIANOU
člen Komise

PŘÍLOHA

Část B přílohy směrnice 95/45/ES se mění takto:

1. Znění týkající se žluti SY FCF (E 110) se nahrazuje tímto:

„E 110 ŽLUŤ SY FCF**Synonyma**

CI potravinářská žluť 3, oranžová žluť S

Definice

Žluť SY FCF se v zásadě skládá z 2-hydroxy-1-(4-sulfonanofenylazo) naftalen-6-sulfonanu disodného a vedlejších barevných látek dohromady s chloridem sodným a/nebo síranem sodným jako základními nebarevnými složkami.

Žluť SY FCF se popisuje jako sodná sůl. Jsou povoleny také vápenaté a draselné soli.

Třída

Monoazo

Číslo C.I.

15985

EINECS

220-491-7

Chemické názvy

2-hydroxy-1-(4-sulfonanofenylazo) naftalen-6-sulfonan disodný

Chemický vzorec

$C_{16}H_{10}N_2Na_2O_7S_2$

Molekulová hmotnost

452,37

Obsah

Ne méně než 85 % barevných látek celkem, vypočteno jako sodná sůl

$E_{1\text{cm}}^{1\%}$ 555 při cca 485 nm ve vodném roztoku o pH 7

Popis

Oranžovočervený prášek nebo zrnka

Identifikace

A. Spektrometrie

Maximum ve vodě při cca 485 nm při pH 7

B. Oranžový roztok ve vodě

Čistota

Látky nerozpustné ve vodě

Ne více než 0,2 %

Vedlejší barevné látky

Ne více než 5,0 %

1-(fenylazo)-2-naftalenol (Sudan I)

Ne více než 0,5 mg/kg

Organické sloučeniny jiné než barevné látky:

4-aminobenzen-1-sulfonová kyselina
3-hydroxynaftalen-2,7-disulfonová kyselina
6-hydroxynaftalen-2-sulfonová kyselina
7-hydroxynaftalen-1,3-disulfonová kyselina
4,4'-diazaminodi(benzen sulfonová kyselina)
6,6-oxydi(naftalen-2-sulfonová kyselina)

Celkem ne více než 0,5 %

Nesulfonované primární aromatické aminy

Ne více než 0,01 % (vypočteno jako anilin)

Látky extrahovatelné etherem

Ne více než 0,2 % v neutrálním prostředí

Arzen

Ne více než 3 mg/kg

Olovo

Ne více než 2 mg/kg

Rtuť

Ne více než 1 mg/kg

Kadmium

Ne více než 1 mg/kg*

2. Znění týkající se oxidu titaničitého (E 171) se nahrazuje tímto:

„E 171 OXID TITANIČITÝ

Synonyma	CI bílý pigment 6
Definice	Oxid titaničitý v zásadě sestává z čistého oxidu titaničitého (modifikace anatas a/nebo rutil), který může být pokryt malými množstvími aluminy a/nebo oxidu křemičitého pro vylepšení technologických vlastností výrobku.
Třída	Anorganická
Číslo C.I.	77891
EINECS	236-675-5
Chemické názvy	Oxid titaničitý
Chemický vzorec	TiO ₂
Molekulová hmotnost	79,88
Obsah	Ne méně než 99 % bez zahrnutí aluminy a oxidu křemičitého
Popis	Bílý až lehce zbarvený prášek
Identifikace	
Rozpustnost	Nerzpustný ve vodě a organických rozpouštědlech. Pomalu se rozpouští v kyselině fluorovodíkové a v horké koncentrované kyselině sírové.
Čistota	
Úbytek hmotnosti sušením	Ne více než 0,5 % (105 °C, 3 hodiny)
Ztráta vypálením	Ne více než 1,0 % bez zahrnutí těkavých látek (800 °C)
Oxid hlinitý a/nebo oxid křemičitý	Celkem ne více než 2,0 %
Látky rozpustné v 0,5 N HCl	Ne více než 0,5 % bez zahrnutí oxidu hlinitého a oxidu křemičitého, a kromě toho pro výrobky obsahující oxid hlinitý a/nebo oxid křemičitý ne více než 1,5 % v prodávaném výrobku.
Látky rozpustné ve vodě	Ne více než 0,5 %
Kadmium	Ne více než 1 mg/kg
Antimon	Ne více než 50 mg/kg při úplném rozpuštění
Arzen	Ne více než 3 mg/kg při úplném rozpuštění
Olovo	Ne více než 10 mg/kg při úplném rozpuštění
Rtuť	Ne více než 1 mg/kg při úplném rozpuštění
Zinek	Ne více než 50 mg/kg při úplném rozpuštění“
